

Söndagen efter jul Årg 3 - Med er är det annorlunda

Bidrag från Hakon Långström
2007-12-24
Senast uppdaterad 2011-01-03

Med er är det annorlunda, säger Jesus.

Söndagen efter jul 3 årgången från Matteusevangeliet 18:1-5 Av Hakon Långström

Med er är det annorlunda Frågan ställs till Jesus: Vem är störst?" Jesus svarar genom att kalla på ett barn och ställa det framför dem.

När evangelisten Lukas berättar om ett tillfälle när lärjungarna ställde samma fråga svarar Jesus: "Med er är det annorlunda" (Lukas 22:26).

Vem är störst? Det skall inte vara Kristi kyrkas fråga. Annorlunda. Jesus ställer fram exempel, barnet, tjänaren, sig själv. Barnet lär oss tillit, tilltro, insikt om beroendet. Att bli som barn är att låta Anden visa vem man är. Bli liten. Inte i jantelagens mening: du skall inte tro att du är något. Nej, du är något mycket värdefullt. Utan bli liten i den äkta insikten om den goda litenheten i Guds närhet. Inte förnekande av gåvor, kunskaper och färdigheter, inte falsk blygsamhet, utan insikt om gåvorna, kunskaperna och värdet. Insikt om att i det yttersta vara beroende av Gud, om att medborgarskapet i Annorlundaland, himmelriket, inte bygger på vår förtjänst, vårt arbete, utan på nåden, kärleken i Kristus.

Så avspänt det blir! Krampen kan släppa. Livet räcks som gåva, det har vi inte arbetat oss till. Så också med det eviga livet: det räcks som gåva till den som öppnar att ta emot. Som barnet. Sökande som det törstiga bar-net söker bröstet eller nappflaskan, som det hungriga barnet öppnar munnen när skeden med mat närmar sig. Men också trots! Låt oss inte idyllisera. Barnet som envist kniper hop munnen och vänder bort huvudet när viss nyttig mat är på ingång, när medicin skall tas, nöd-vändig medicin. Så kan vi också knipa ihop vår andes mun och vända bort vår andes ansikte för det vi inte gillar i Guds ord, det skarpa, det som inte smakar oss. Vad gör vi som kyrkor då?

Frestelsen är stor att vara till lags, att bara komma med andliga sötsaker, det glät-tade, det lättsmälta. Det är det människor vill ha. Sågs det. Vi ska bara svara på de frågor människor ställer. Sågs det. Är inte detta en förenklad bild av medmänniskan? Vet kyrkorna att medicin behövs fast den smakar illa, så måste de försöka som den goda föräldrarna finna sätt att övertyga. Hela evangeliet. Hela lagen.

Förmyndaraktigt? Nej, som den omtänksamme tjä-naren som vill sin nästa det bästa. Ovanifrån? Nej, som barnet som ser nedifrån och upp. Med er är det annorlunda. Tjänaridealet, barnidealet kommer från Jesus som lät sig bli ett barn, som gjorde sig till tjänare.

Främsta förebilden är Jesus själv. Men-lös i meningen utan skuld men rakt inte i meningen ut-slättad, ickeprovocerande. Stöttesten var han som är hörnstenen i kyrkan. Föraktad blev han, utblottad, offrande sig själv. Men ändå hela tiden ledaren.

Med er är det annorlunda. Evangeliet säger inte att vi inte skall ha ledare. Utan ledare går var och en för sig, var och en gör det han eller hon vill. Eller gör inget alls. Det vållar osäkerhet och otrygghet. Nej, ledarskap - -men annorlunda. Det är intressant att läsa Bibeln också i sök efter Jesu ledarskap. Hur är han då? Han ser, han vägleder, han visar till rätta när det behövs, han är närvarande men ser till att få vila, drar sig undan ibland. När människor strömmar till möter han dem, pre-dikar, botar sjuka, tar barnen upp i famnen, står mot det onda, demoner, förtryckare, religiösa översittare. Jesus har tilltro till lärjungarna, ger dem uppdrag: skickar ut dem två och två. Jesus är i bön för de sina, för sig själv, deltar i gudstjänstgemenskapen i synagogan. Med er är det annorlunda. Är det?